

॥१२॥१३॥१४॥१५॥१६॥१७॥१८॥१९॥२०॥२१॥ अतिभुग्नेन अत्यंतनामि तेन ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

सिंहेनमहिषस्येवरुत्वासंगरमुत्तमं ॥ दुःशासनस्यरुधिरं दिष्ट्यापीतं त्वयानघ ॥ १२ ॥ येविप्रकुर्वन् राजानं धर्मात्मानं युधिष्ठिरं ॥ मूर्ध्नि तेषां कृतः पादो दिष्ट्या ते स्वे
न कर्मणा ॥ १३ ॥ अमित्राणामधिष्ठानाद्धार्यो धनस्य च ॥ भीमदिष्ट्या पृथिव्यां ते प्रथितं सुमहद्यशः ॥ १४ ॥ एवं नूनं हते वृत्रे शक्रं नंदं तिबं दिनः ॥ तथा त्वां नि
हतामित्रं वयं नंदामभारत ॥ १५ ॥ दुर्योधनवधेयानिरोमाणि लुपितानिनः ॥ अद्यापि न विरुष्यंते तानि तद्विद्भिभारत ॥ १६ ॥ इत्यब्रुवन् भीमसेनं वातिकास्त
त्रसंगताः ॥ तान् हृष्टान् पुरुषव्याघ्रान् पंचालान् पांडवैः सह ॥ १७ ॥ ब्रुवतोऽसदृशं तत्र प्रोवाच मधुसूदनः ॥ न न्याय्यं निहतं शत्रुं भूयो हंतुं नराधिपाः ॥ १८ ॥ अस
रुद्वाग्भिरुग्राभिर्निहतोऽद्येषमंदधीः ॥ तदैवैष हतः पापो यदैव निरपत्रपः ॥ १९ ॥ लुब्धः पापसहायश्च सुहृदां शासनातिगः ॥ बहुशो विदुरद्रोणरूपगांगेयस्तं ज
यैः ॥ २० ॥ पांडुभ्यः प्रार्थ्यमानोऽपि पित्र्यमंशं न दत्तवान् ॥ नैष योग्योऽयमित्रं वा शत्रुर्वा पुरुषाधमः ॥ २१ ॥ किमनेनातिभुग्नेन वाग्भिः काष्ठसधर्मणा ॥ रथे
ष्वारोहत क्षिप्रं गच्छामो वसुधाधिपाः ॥ २२ ॥ दिष्ट्या हतोऽयं पापात्मा सामात्यज्ञातिबांधवः ॥ इति श्रुत्वा त्वधिक्षेपं कृष्णादुर्योधनो नृपः ॥ २३ ॥ अमर्षवशमाप
पन्न उदतिष्ठ द्विशांपते ॥ स्फिग्देशेनोपविष्टः सदोभ्यां विष्टभ्यमेदिनीं ॥ २४ ॥ दृष्टिं भ्रूसंकटां कृत्वा ज्ञासु देवेन्यपातयत् ॥ अर्धोन्नतशरीरस्य रूपमासीन्नृपस्य तु ॥
॥ २५ ॥ क्रुद्धस्याशीविषस्येव च्छिन्नपुच्छस्य भारत ॥ प्राणांत करिणीं घोरां वेदनामप्यचिंतयन् ॥ २६ ॥ दुर्योधनो वासुदेवं वाग्भिरुग्राभिरार्दयत् ॥ कंसदास
स्य दायादनते लज्जास्य नेन वै ॥ २७ ॥ अधर्मेण गदायुद्धे यदहं विनिपातितः ॥ ऊरुभिर्धीतिभीमस्य स्मृतिमिथ्या प्रयच्छता ॥ २८ ॥ किं न विज्ञातमेतन्मे यदर्जु
नमवोचथाः ॥ घातयित्वा महीपालान् जुयुद्धान्सहस्रशः ॥ २९ ॥ जिह्वैरुपायैर्बहुभिर्नते लज्जानते घृणा ॥ अहन्यहनि शूराणां कुर्वाणः कदनं महत् ॥ ३० ॥
शिखंडिनं पुरस्कृत्य घातितस्तेपितामहः ॥ अश्वत्थाम्नः सनामानं हत्वानागं सुदुर्मते ॥ ३१ ॥ आचार्यो न्यासितः शस्त्रं किं न विदितं मया ॥ स चानेन नृशंसेन धृ
ष्टद्युम्नेन वीर्यवान् ॥ ३२ ॥ पात्यमानस्त्वया दृष्टो न चैनं त्वमवारयः ॥ वधार्थं पांडुपुत्रस्य याचितां शक्तिमेव च ॥ ३३ ॥ घटोत्कचे व्यंसयतः कस्त्वत्तः पापकृत्तमः ॥ छि
न्नहस्तः प्रायगतस्तथा भूरिश्रवाबली ॥ ३४ ॥ त्वया भिस्तृष्टेन हतः शैने येन महात्मना ॥ कुर्वाणश्चोत्तमं कर्म कर्णः पार्थ जिगीषया ॥ ३५ ॥ व्यंसनेनाश्वसेनस्य प
न्नगेंद्रस्य वै पुनः ॥ पुनश्च पतिते चक्रे व्यसनार्तः पराजितः ॥ ३६ ॥ पातितः समरे कर्णश्चक्रव्यग्रोऽग्रणीर्नृणां ॥ यदि मां चापि कर्णं च भीष्मद्रोणौ च संयुतौ ॥ ३७ ॥